

Glasul Strămoșesc

Fondator: † Dr. ION BANEA

Director: Prof. N. PETRAȘCU

Foaie scrisă în duhul Ardealului legionar

A d e e g a :
„GLASUL STRĂMOȘESC”
Sibiu, Piața Regele Ferdinand 2

Jertfă curată și sfântă

— Primejdia balurilor pentru „Ajutorul Legionar” —

Când scriam aici, într'un număr trecut, despre bătaia creștină a „Ajutorului Legionar” arătam că Legea a lucrat întotdeauna numai asupra sufletului, spre a-l trezi din păcate, a-l înălța pe treptele trăirii creștine. Bătălia „Ajutorului Legionar” e o dovadă nouă în privința aceasta. Ba mai mult, Bătălia „Ajutorului Legionar” este cea mai potrivită ocazie pentru revărsarea din plin a duhului legionar, duh creștin de jertfă și dragoste nesfârșită, de rupere din egoismul și plăcerile deșarte ale lumii, spre curățirea și înălțarea sufletului către Dumnezeu.

În bătaia „Ajutorului Legionar” se poate și trebuie împlinit deplin jurământul legionar din fața jertfei lui Moța și Marin și a tuturor marilor jertfe, de a rupe din noi plăcerile pământești și a alunga iubirea lucrurilor omenești, spre ajutorarea fraților noștri năpăstuiți și spre a învia la viața cea nouă a omului nou.

Deci în bătaia „Ajutorului Legionar” e vorba de o jertfă dublă: o jertfă materială, rupând din avutul nostru spre a ajuta pe frațele lipsit, și o jertfă sufletească, rupând din noi egoismul, îmbuibarea, luxul, și poftele deșarte ale risipei de orice fel! Și jertfa aceasta curată și sfântă are un efect dublu: asupra celui care o face și asupra celui pentru care se face. Pe amândoi îl curățește și îl înalță în focul cel mare al dragostei de Dumnezeu și de aproapele.

Dar este o primejdie și aici. E primejdia cea mare a compromisului. Anume, am citit prin ziare că pe ici, pe colo, se dau baluri și serate dansante pentru „Ajutorul Legionar”. Adică se strâng oamenii la petrecere și îmbuibare cu dansuri și beuturi beșive, pierzătoare de suflet și prilejuri de risipă bănească, spre a se aduna ceva pentru cei năpăstuiți și nenorociți. Iată o jertfă compromisă, o jertfă care nu mai e jertfă ci o batjocură a jertfei. În felul acesta se batjocorește și cel ce dă și cel ce primește.

Aceste metode de „luptă” pentru „Ajutorul Legionar” sunt o negare a duhului Căpitanului și a duhului creștin. Acest fel de a strânge bani pentru cei năpăstuiți e pacea lumii vechi, a tuturor compromisurilor. E o răzbunare a duhului rău, iudeo-democrat, al îmbuibării și destrăbălării generale.

Balul și serata dansantă nu poate înălța sufletul pe aripile sfinte ale jertfei creștine. Acestea sunt o sfidare a jertfei. Balul și petrecerea nu pot fi o armă de luptă legionară pentru curățirea și înălțarea sufletului românesc, ci dimpotrivă, ele întină și înjosesc.

Să avem grijă deci. Compromisul pândește din toate părțile Mișcarea Legionară și lupta ei sfântă. Să ne cercetăm bine orice pas, orice faptă. Și ca să fim siguri că nu greșim să întrebăm pe Căpitan, să întrebăm pe Moța și să întrebăm toate marile jertfe, și atunci vom afla calea.

Vom afla că balul și serata dansantă nu intră în arsenalul de luptă spirituală legionară. Și vom mai afla că cea mai mare primejdie pentru Mișcarea Legionară este compromiterea ei.

Preot Nicolae Vonica.

Actualitatea „Ajutorului Legionar”

Porunca creștină de a ne ajuta unii pe alții a primit, încă din clipa când a rostit-o Mântuitorul, pe cea veșnică. Mai ales de când El însuși ne-a dat pildă vie, coborând din înaltul Cerului prin coclaurile și viroagele acestei văi a plângerii și a căutat pretutindeni suferința omenească spre a o vindeca. De atunci până astăzi și când va mai fi pământ, datorita de a ajuta pe omul căzut în nenorocire va rămâne între cele mai sublimе porunci și mai onorabile sarcini pe care și le poate lua omul spre a-și ridica prestigiul vredniciei

sale. Și neamul nostru a înțeles în adâncul sufletului său creștin această poruncă și a aplicat-o atâta vreme cât sufletul lui a rămas nepângărit pe linia de veche cinste și credință românească.

Mai mult însă decât oricând, zilele prin care trecem ne pun la inimă porunca ajutorării fratelui căzut în nenorocire. Parcă nici-când ca în aceste vremuri de sfârșit de lume, când, pe lângă împietirea sufletească și pe lângă sufletul învățat al omenirii, chiar femeile pământului se cutremură, zic, nicicând mai mult ca azi încercările și nenorocirile venite peste capul neamului nostru nu ne strigă mai mult ajutor reciproc decât astăzi. A vrut Dumnezeu poate ca acest neam dăruit din voia Lui cu o țară așa de bună să treacă azi prin atâtea încercări. Ne place să credem că aceste așezarea noastră aici, de a cheie meleguri mănoase și pline de avuții, este o încercare, o ispitire a vredniciei noastre. Vrednicie care poate să-și justifice dreptul peste ce avem, numai cu prețul a mari înfrângeri și ridicării.

Dar anul acesta cu șiragul lui nesfârșit de greutăți și de necazuri: nerodire a câmpului, concentrări așa de lungi, înțelită sfârticare din trupul țării și în sfârșit sgduditorul cutremur din zilele trecute, desigur că toate acestea trebuie că își au altă deslegare. Și aceasta e numai una singură: dorința lui Dumnezeu de a ne trece prin suferințe spre a ne ridica pe culmi de viață mai curată și mai bună. Copleșiți de povara atâtor păcate pe care le-am făcut dela rășbiou încoace, noi nu ne puteam întoarce la Dumnezeul cel adevărat al părinților și neamului nostru cu istorie așa de vrednică, decât trecând printr'o grea topitoare a chinurilor, care să scoată din noi toată șgura fărădelegilor. N'a fost deajuns așadar lanțul nesfârșitelor schingiuiri și suferințe legionare și nici rezultatul firesc al politicii păcătoase: ciuntirea granitelor — acum ne vine strigătul lugubru și spăimântător din adâncuri: cutremurați-vă, suflete nepăsătoare și învățați din cataclismele prin care și firea e silită să treacă. Se mișcă temelile pe care am clădit o lume și o viață întreagă. Cum ne-ar mai putea lăsa nepăsători într'o viață fără Dumnezeu și fără ajutorarea de frate?

Când citești cu spaimă numărul atâtor cari au fost înghițiți de gurile adâncului și astupați de dărâmaturi, este peste puțină să nu te sgdul și tu oricine al fi și de

(Continuare în pag. 2)

Ajută-ți fratele ##
căzut în nenorocire!

Nu-l lăsa!

Corneliu Z. Codreanu.

